

Dějiny Židů v Osmanské říši nejsou v historiografii opomíjeným tématem, naopak neustále vznikají nové studie zabývající se různými aspekty života Židů v osmanské společnosti. Některé z nich jsou úzce chronologicky a prostorově vymezené, jiné bychom mohli označit za pokus o ucelenou syntézu. Tato diplomová práce si klade za cíl zachytit myšlenkový svět příslušníků židovské komunity (přesněji židovských komunit) a míru jejich zapojení do života osmanské společnosti. Židé jsou vskutku chápáni jako nedílná součást heterogenní osmanské společnosti. Práce tématicky navazuje na studie izraelského historika nejmladší generace Yarona Ben-Naeh, který se zabývá především sociální a kulturní historií Židů v Osmanské říši od 15. do 19. století. Co se týče fenoménu společnosti a role jedince v ní, zdá se nám nejvhodnější chápat obé v termínech tzv. figurační teorie sociologa Norberta Eliase. Prostřednictvím neustále se měnících interdependenčních vztahů mezi jednotlivci, které jsou vyjádřeny jako jednoduché nebo zřetězené figurace, lze lépe postihnout vzájemný vztah jedince a společnosti v historickém vývoji.